

Mijn weekblad

Redacteur Ton Oosterhuis

Deze week in *Mijn weekblad* maar weer van alles wat.

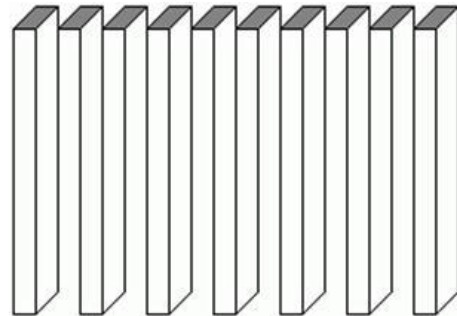

Vluchten kan niet meer

Tot mijn favoriete websites behoort die van Adri de Groot met zijn Vogeldagboeken. Onlangs trof mij zijn verhaal over de hazen. Hij schreef bij bovenstaande foto: “Vanaf gisteren, 15 oktober, mogen weer hazen doodgeschoten worden. Grote mensen met glimmend gepoetste schietijzers die hun hazenhart verraadt, met klokkende weitassen, met honden ter versterking, trekken in dichte linies op ter verdelging van onschuldige dieren. Van een aantal lezers mag ik dit niet schrijven, zij willen geen jagersbloed in Vogeldagboek. Ik blijf me echter verzetten tegen het zinloos doden van wilde dieren. Of het nu hazen of leeuwen of olifanten zijn. Vroeger werd er gejaagd voor de pot; mensen hadden eten nodig. Die tijd is allang voorbij, wij kunnen onze koelkasten vullen met wat we willen. Desondanks blijft deze primitieve gewoonte om te doden aantrekkingskracht uitoefenen.” Waar begint de beschaving?

Het oog bedriegt (3)

Hoeveel 7 of 10, tel eerst bovenaan, dan onderaan.

Afscheid van H el ene

Tot de ondoordachte bepalingen van ons parlement behoort de wet die zegt dat iemand na twee jaarcontracten moet worden ontslagen (of een vaste baan moet krijgen, maar dat gebeurt dus nooit). Daarom moesten we in de Villa Maja deze week afscheid nemen van onze trouwe en bewaame helpster H el ene van Wijck. Haar tijd zit er op. Ze mag niet langer blijven Het zijn, eerlijk gezegd, dit soort vreemde ervaringen die mijn vertrouwen in onze parlementariërs nogal ondermijnen. Zelf schreef ze mij: “Verhaal over contracten heeft geen zin, gebeurd overal helaas. Het trieste in mijn geval is, dat mijn man al een poosje in de ww zit en dat het volgend jaar augustus klaar is en hij geen uitkering meer krijgt, hij is 62 jaar en is ziek maar niet ziek genoeg. Klinkt raar maar het is wel zo. Zelf ben ik nu 60 jaar...dus mijn kansen zijn verkeken in deze tijd. Ik ben te duur en te oud. Had nooit gedacht zo oud te worden met problemen, jaren lang gewerkt en dan dit ,als we 65 zijn allebei dan krijgen we hoop ik weer wat makkelijker. Moest dit even schrijven niet om te klagen ik ben een positief persoon maar nu even niet.” Ze hebben het in Den Haag waarschijnlijk goed bedoeld, maar dit pakt dus wel verkeerd uit.